ਦ ਮਦਰਾਸ ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਕੋ. ਲਿਮਿਟੇਡ.
ਬਨਾਮ
ਦ ਤਮਿਲ ਨਾਡੂ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਸਿਟੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਅਨਯ.
(2009 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 7224-7226)
ਜੁਲਾਈ 06, 2023
[ਬੀ. ਆਰ. ਗਵਾਈ, ਸੰਜੈ ਕਰੋਲ* ਅਤੇ ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਕਾਂਟਰੈਕਟ – ਰਾਜ, ਕਾਂਟਰੈਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਨੁਚਿੱਤ 14 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ – ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ 10000 ਕਿਲੋਵੋਲਟ-ਐਮਪੀਅਰ (ਕੇਵੀਏ) ਤੱਕ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ – ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਬਾਵਜੂਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਫੋਲੋ ਅੱਪ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ – ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੋਧੀ ਗਈ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਜੇਕਰ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਹੈ - ਫੈਸਲਾ: ਹਾਂ – ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਭਾਵੇਂ ਕਾਂਟਰੈਕਟ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਅਨੁਚਿੱਤ 14 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ – ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੀ ਗਈ ਬਿਜਲੀ ਲਈ ਖਰਚੇ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ (ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ 'ਉਚਿਤ ਸਮਾਂ' ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਦਿਆਂ), ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਨੁਚਿਤ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ – ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀਕਰਤਾ ਉਤਪਾਦਿਤ ਬਿਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਸ਼ੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ 10000 ਕੇਵੀਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਰਤੀ – ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ 1999 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਅੱਧੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ – ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤਤਃ ਕੀਤਾ ਗਿਆ – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ 13000 ਕੇਵੀਏ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਸ਼ੀ ਵਾਪਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮਨਜ਼ੂਰ ਮੰਗ ਦੇ 10000 ਕੇਵੀਏ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ – ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ – ਅਨੁਚਿੱਤ 14 – ਸਿਧਾਂਤ/ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ – ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਐਕਟ, 1985 (ਐਸ.ਆਈ.ਸੀ.ਏ).

ਸਿਧਾਂਤ/ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ – ਉਚਿਤ ਸਮਾਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ – ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ – ਕਾਂਟਰੈਕਟ.

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਫੈਸਲਾ: 1:1 ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ 10000 ਕੇਵੀਏ ਦੀ ਘਟਾਈ ਗਈ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜੁਲਾਈ, 2004 ਵਿੱਚ. ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ, ਅਜਿਹਾ ਤਾਜ਼ਾ ਸਮਝੌਤਾ 24 ਦਸੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਢਾਈ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਸਿਆਹੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੰਗ ਦੀ ਘਟਾਉ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਦੋ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਮਝ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਦੋ, ਅਜਿਹੀ ਘਟਾਉ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਕੁਝ ਨਕਾਰਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਾਉਣ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਚਾਰ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। (ਪੈਰਾ 23, 26)

1.2 ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਪਈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੱਟ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾਕਾਮੀ ਕਾਰਨ, ਉਸ ਨੇ ਬਿਜਲੀ ਲਈ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਭੋਗਤਾ, (ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਇਸਤੇਮਾਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ

ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੰਗ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੱਧਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੌਤਾ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰਿਤ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਪਨਾਹ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭਾਰੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਜੂਝ ਰਹੀ ਹੈ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ 11 ਅਗਸਤ 1994 ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ। (ਪੈਰਾ 27 ਅਤੇ 28)

1.3 ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਮੰਗੀ ਗਈ ਕਟੌਤੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸੀ ਮੰਗੀ ਗਈ 13000 ਕੇਵੀਏ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਕੇਵੀਏ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਤਤਕਾਲ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਲੰਮੀ ਮਿਆਦ. [ਪਰਾ 29]

1.4 ਰਾਜ ਕਾਰਵਾਈ ਚਾਹੇ ਇਹ ਠੇਕੇਦਾਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿ a) ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਜੁਲਾਈ, 2004 ਵਿੱਚ 10000 KVA ਤੱਕ ਘਟਾਉ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਸਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; b) KVA ਵਿੱਚ ਘਟਾਉ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; c) ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; d) ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਘਟਾਉ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕੇ; ਅਤੇ e) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਣਵਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਖਰਚੇ ਲਈ ਲਾਗਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ (ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ 'ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ' ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਦਿਆਂ), ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਅਣਉਚਿਤ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਤੱਥਾਨਕ ਕਥਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਓਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਤਪਾਦਿਤ ਬਿਲਾਂ ਵੱਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਨਾ ਤੇ 10000 KVA ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਮੰਨਦਿਆਂ, 1999 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਉੱਤੇ ਉਚਿਤ ਤੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੋ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਢਾਈ ਸਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤਤਃ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

1.5 ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਤਮਿਲ ਨਾਡੂ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਣਨਾ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ 13000 KVA ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮਨਜ਼ੂਰ ਮੰਗ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 10000 KVA (23000-10000 = 13000 KVA) ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਭਾਵ, 24 ਦਸੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ, ਜੁਲਾਈ, 2004 ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਨਫ਼ਾਜ਼ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ। ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਮਿਆਦ 23 ਜੂਨ, 2002 ਤੋਂ 1 ਜੁਲਾਈ, 2004 (ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ) ਤੱਕ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣੀ ਹੈ; ਉਤੇ ਲਾਗੂ ਬਿਆਜ ਸਾਦੇ ਸੁਭਾਵ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ @ 6 ਫੀਸਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹਾ। ਅੱਜ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਭੁਗਤਾਨ।

ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਵੰਡ, ਇਨ ਰੇ, ਖਾਸ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ 2012 (2012) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 1; (2012) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 311 – ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਿਰਕੇ ਬਨਾਮ ਸਚਿਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੂਬਾ ਯੂ.ਪੀ. ਅਤੇ ਹੋਰ (1991) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 212 : (1990) 1 ਸੁਪ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 625; ਮਨੀਸ਼ਾਂਕਰ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਪੀ. ਪਾਠਕ ਅਤੇ ਓਰਸ. (1984) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 125 : (1984) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 139; ਅਦਾਲਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਅਤੇ ਐਕਸਚੇਂਜ ਬੋਰਡ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਭਾਵੇਸ਼ ਪਾਬਰੀ (2019) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 90 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸੰਗਯੋ ਇੰਜੀ. & ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਕੋ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਨੈਸ਼ਨਲ ਹਾਈਵੇਜ਼ ਅਥਾਰਿਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (2019) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 131 : (2019) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 522; ਸੂਬਾ ਗੁਜਰਾਤ ਬਨਾਮ ਪਟੇਲ ਰਾਘਵ ਨਾਥਾ (1969) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 187 : [1970] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 335 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2009 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7224-7226।

ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 15.12.2008 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ 2003 ਦੇ WA ਨੰਬਰ 3806, 3807 ਅਤੇ 3808 ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ।

ਸੀ ਏ ਸੁੰਦਰਮ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੋਹਿਨੀ ਮੂਸਾ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਗੁਪਤਾ, ਜ਼ਫਰ ਇਨਾਇਤ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਨੂੰ ਤਮਟਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਕੇ. ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਡੀ. ਕੁਮਨਨ, ਸ਼ੇਖ ਐੱਫ ਕਾਲੀਆ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀਪਾ। ਐੱਸ., ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਿਵਿਆ ਸਿੰਘ, ਵਿਨੇਯ ਕੰਨਾ ਬੀ., ਐਡਵ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਸੰਜੈ ਕਰੋਲ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।

1. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹਨ, ਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਲੋਡ ਨੂੰ 10000 KVA ਤੱਕ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੋਧੀ ਗਈ ਸਮਝੌਤਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸੀ? ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ, ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 23000 KVA ਅਤੇ 10000 KVA ਲਈ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਰਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ?

2. ਇਹ ਫੈਸਲਾ 15ਵੀਂ ਦਸੰਬਰ, 2008 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉੱਠਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਏਗਾ, ਜੋ ਕਿ WA ਨੰਬਰ 3806, 3807 ਅਤੇ 3808 ਦੇ 2003 ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

3. ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ, ਅਦਾਲਤ ਹੇਠਾਂ ਬੈਠ ਕੇ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ WP ਨੰਬਰ 19050-19052 ਦੇ 2002 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀਦਾਤਾ (ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਮਦਰਾਸ ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ) ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਅਧਿਕਤਮ ਅਨੁਬੰਧਿਤ ਲੋਡ 23000 KVA ਦੀ ਖਪਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਨੁਬੰਧ ਅਨੁਸਾਰ ਚਾਰਜ ਅਦਾ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਝਗੜਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

4. ਤਤਕਾਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਦੇਣ ਲਈ ਪਿਛਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

4.1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਜੋ 1965 ਵਿੱਚ ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਿਜਲੀ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਭਾਰੀ ਖਪਤ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਨੂੰ 'ਬੀਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ' ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸਿੱਕ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1)(ਓ) ਅਨੁਸਾਰ 'ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਪੁਨਰਨਿਰਮਾਣ ਬੋਰਡ' ਵੱਲੋਂ, 8ਵੀਂ ਸਤੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ।

4.2 1994 ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਰਿਆਇਤਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਯੋਜਨਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਦਫਤਰ ਮੈਮੋਰੈਂਡਾ ਦੇ ਨੰਬਰਾਂ 165 ਦੀ 21ਵੀਂ ਦਸੰਬਰ 1994 ਅਤੇ 37, ਦੀ 10ਵੀਂ ਫਰਵਰੀ, 1995 ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਅਫੇਅਰਾਂ ਦਾ ਸੰਭਾਲਣਾ, ਫਰਵਰੀ, 1995 ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ।

4.3 ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੌਦੇ ਦੀ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ 67000 KVA

ਸੀ। ਚੂੰਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਖਪਤ ਦੀ ਲਾਗਤ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ 40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਕੈਪਟਿਵ ਪਾਵਰ ਪਲਾਂਟ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ, ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਨੂੰ 23000 KVA ਤੱਕ ਘਟਾਉਣ ਲਈ। ਇਹ 3ਜੀ ਮਈ, 1999 ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।1

4.4 ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 24ਵੀਂ ਦਸੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਕਿ 27ਵੀਂ ਜਨਵਰੀ, 2002 ਤੋਂ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਨੂੰ 10000 KVA ਤੱਕ ਘਟਾਉਣ ਲਈ, ਨਾਲ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਘਟਾਉਣ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਦਾ ਚਾਰਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ।

4.5 ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 23000 KVA ਦੀ ਅਨੁਬੰਧਿਤ ਮੰਗ ਅਨੁਸਾਰ 320 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ KVA ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

4.6 ਪਿਛਲੀਆਂ ਰਿਆਇਤੀ ਬਿਜਲੀ ਟੈਰਿਫਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਸੱਤਰ ਲੱਖ (78,00,000) ਦੇ ਇਲਾਵਾ 25ਵੀਂ ਮਈ, 2002 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉੱਚ ਮੁੱਲ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਫੇਰਾਂ ਅੱਗੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ।

ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ

5. ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 1999 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਵਿਵਿਧ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧਿਤ ਮੰਗ ਤੋਂ ਘੱਟ ਚਾਰਜ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

5.1 ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਲਿਆ, ਇਸ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਘੱਟ ਰਕਮ ਦੇਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ।

5.2 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਦਲੀਲ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਾ ਤਾਂ ਮਨਮਾਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਿਖਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

6. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸੀ.ਏ. ਸੁੰਦਰਮ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਕੇ ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

7. 1999 ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ4 ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕੈਪਟਿਵ ਪਾਵਰ ਪਲਾਂਟ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਕੁੱਲ ਊਰਜਾ ਕੋਟੇ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 23000 ਕੇਵੀਏ ਇੰਟਰ ਤੱਕ ਘਟਾ ਕੇ alia ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦ ਸਨ:

ਹੁਣ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਧਿਕਤਮ ਸਹਿਮਤ: ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਗ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਖਪਤਕਾਰ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਲੈਣਗੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੰਗ ਲਈ ਬਿਜਲੀ ਊਰਜਾ 23000 ਕੇ.ਵੀ.ਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਕਿ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਲੋਡ ਵਿੱਚ ਰਹੋ

ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੋਂ ਇਥੇ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਬੋਰਡ ਸਪਲਾਈ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਨੂੰ 23000 KVA ਤੱਕ ਲੈਣਗੇ ਜੋ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯੰਤਰਿਤ 1200 KVA ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਯੋਗ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਿਪੋਰਟ: ਡਿਜੀਟਲ

ਆਪਣੀ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਂਗਣ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਐਨ. ਪੈਟੀ ਪਿੰਡ, ਮੇਟਟੂਰ ਟੀ.ਕੇ. ਸੇਲਮ ਡੀ.ਟੀ. ਇਸ ਕਰਾਰ ਨੂੰ ਸਮੈਲਟਰ ਪਲਾਂਟ ਅਤੇ ਐਕਸਟ੍ਰੈਕਸ਼ਨ ਪਲਾਂਟ ਐਚ.ਟੀ. ਐਸ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 20 (ਅਸਪ□ਟ) ਲਈ 23000 ਕੇ.ਵੀ.ਏ. ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧਿਤ ਲੋਡ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੀ

ਸਾਰੇ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦੇਣ ਦੀ

ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ

ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ

ਲਾਏ ਗਏ

6. ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਪਭੋਗਤਾ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਚਾਰਜਿਜ਼, ਊਰਜਾ ਚਾਰਜਿਜ਼, ਸਰਚਾਰਜਿਜ਼, ਮੀਟਰ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚਾਰਜਿਜ਼, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਣ, ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਤਰੀਫ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੰਧਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ।

ਬੋਰਡ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ

ਬਦਲਣ ਦਾ

7. ਉਪਭੋਗਤਾ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਅਧੀਨ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੀਆਂ ਤਰੀਫ਼ਾਂ, ਆਮ ਅਤੇ ਵਿਵਿਧ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਮ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਦਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਪਭੋਗਤਾ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰੇਟਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ, ਪਾਵਰ ਕੱਟਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸੀਮਿਤ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਆਦ

11. ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਇਸਦੇ ਆਰੰਭ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ, ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪਲਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ।

8. ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵਲੋਂ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਘਟਦੀ ਪਾਈ ਗਈ, ਅਤੇ 24 ਦਸੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਰਾਹੀਂ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਨੂੰ 10000 KVA ਤੱਕ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਈ ਗਈ। ਇਸ ਨੂੰ 27 ਜਨਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਇੱਕ ਯਾਦਵਾਹੀ ਰਾਹੀਂ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ

ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਚਾਰ ਰਾਹੀਂ 22 ਜਨਵਰੀ 2002 ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਾਧੀਨ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ।

9. ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਦੌਰਾਨ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵਲੋਂ 1999 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਗ ਲਈ ਮਾਸਿਕ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਲਈ ਬਿਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ; ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੋਰਾਂ ਅੱਗੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਮੇਤ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਵਾਉਣੀ ਪਈ, ਇਸ ਤੁਰੰਤ ਲਿਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਮੈਟਰ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ।

10. ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤੀ ਪੜਤਾਲ ਦੌਰਾਨ, 24 ਦਸੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਚਾਰ ਕੀਤਾ:

"i. ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ।

ii. ਘਟੀ ਹੋਈ ਮੰਗ ਲਈ ਮੀਟਰਿੰਗ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਇਹ ਵਾਰੰਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਘਟੀ ਹੋਈ ਮੰਗ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ 230 ਕੇਵੀਏ ਮਾਲਕੋ ਐੱਸ.ਐੱਸ.

iii. ਨੋਟੀਫਾਈਡ 'ਤੇ ਮੰਗ ਦੇ ਦੁੱਗਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਧਾਰਾ ਅਨੁਸਾਰ ਘਟਾਈ ਗਈ ਮੰਗ ਦੇ ਹਰੇਕ ਕੇਵੀਏ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਕੇਵੀਏ ਦੀ ਦਰ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ 22.07 ਮੰਗ ਵਿੱਚ.

iv. ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਰੀਡਿਊਸਡ ਲਈ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਮੰਗ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਟੈਸਟ ਰਿਪੋਰਟ ਲਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ.

v. ਘਟੀ ਹੋਈ ਮੰਗ ਲਈ ਸੀਸੀ ਬਿੱਲ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਠਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੀਸੀ ਦੇ ਬਿੱਲ ਲਈ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣਗੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਹੀ।

11. ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਤਃ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਸ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸੁਚੇਤ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦਿਆਂ 1999 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਸੋਧਦਿਆਂ ਅਧਿਕਤਮ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ 23000 KVA ਤੋਂ 10000 KVA ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਜੁਲਾਈ, 2004 ਵਿੱਚ ਸੀ।

12. ਇਹ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ 11 ਅਗਸਤ, 1994 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਚਾਰ ਰਾਹੀਂ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੇ ਸਿਦਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੋਡ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅੰਸ਼ ਹੇਠਾਂ ਹੈ:

"ਵਿਸ਼ਾ: ਐਚ.ਟੀ. ਉਪਭੋਗਤਾਓਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਮੰਗ ਦੀ ਘਟਾਉਣੀ – ਕੁਝ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ – ਜਾਰੀ – ਰੈਗ.

ਰੈਫ: ਸੀਈ/ਡੀ/ਟ੍ਰਾਈਸੀ ਆਈ.ਨੰ.16.1666/ਐਕਟਸ/ਏ1/94 ਦਿਨਾਂਕ 21.7.94.

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ,

(1) ਸਪਲਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 21.03 ਅਨੁਸਾਰ, "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸੇ ਸੇਵਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਬਕਾਇਆ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਲੋਡ/ਮੰਗ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ"। ਲੋਡ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਐਚ.ਟੀ. ਉਪਭੋਗਤਾਓਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਲੋਡ ਦੀ ਘਟਾਉਣੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਪਹਿਲੀ ਘਟਾਉਣੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋਡ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ"

13. ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ 10000 KVA ਤੱਕ ਅਨੁਬੰਧਿਤ ਮੰਗ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 24 ਦਸੰਬਰ,2001 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਸੰਚਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। 30 ਜਨਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 27 ਜਨਵਰੀ, 2002 ਤੋਂ ਘਟਾਉਣੀ ਦੇ ਅਸਰ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ।

14. ਹੋਰ, 20 ਮਈ, 2002 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਕੱਟਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਨੂੰ ਮੰਨਦਿਆਂ, ਵਿਰੋਧ ਅਧੀਨ 78,00,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ 27 ਮਈ, 2002 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਵਿਰੋਧ ਅਧੀਨ' ਦੀ ਨੇਚਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਸਰਚਾਰਜ @ 1.5% ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

15. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ 28ਵੇਂ ਨਵੰਬਰ,2002 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

16. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਘਟਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਉੱਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ।

17. ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇਕਪਾਸ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਬੰਧ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਨਾ ਕਹਿਣਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਨੁਚਿਤ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 19.02 ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਘਟਾਉ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਬੱਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

18. ਧਾਰਾ 13.04 ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ 'ਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ 24ਵੇਂ ਦਸੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਜੋ 27ਵੇਂ ਜਨਵਰੀ, 2002 ਤੋਂ 10000 KVA ਤੱਕ ਘਟਾਉ ਲਈ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ 13000 KVA ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਨੋਟਿਸ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਘਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

19. ਕੁਝ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇਤਨਾ ਵੱਡਾ ਸਮਾਂ ਲੈਣਾ ਮਨਮਾਨਾ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਹੈ।

20. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਮੁੱਖ ਜ਼ੋਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਹੈ 1999 ਸਮਝੌਤੇ ਨੇ ਸੁਪਰਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ, ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਰੁਤਬਾ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

21. ਇਹ ਇੱਕ ਸੈਟਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਦਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਇਕਪਾਸ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੰਗਯੋਗ ਇੰਜੀ. & ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਕੋ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਨੈਸ਼ਨਲ ਹਾਈਵੇਜ਼ ਅਥਾਰਿਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ* ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ, "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇੱਕ ਮੌਲਿਕ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਿਦਾਂਤ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਇਕਪਾਸ਼ੀ ਜੋੜ ਜਾਂ ਸੋਧ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਪਾਰਟੀ 'ਤੇ ਥੋਪੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਨਾ ਹੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੌਦੇ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਫ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਆਚਰਣ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸਰੀਆਂ ਜਾਂਦੇ ਮੌਲਿਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ...."

22. ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਓਂ ਦੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕਪਾਸੀ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਕਤਰਫਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਬੰਧ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਨੂੰ 1000 ਕੇਵੀਏ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਜੇਹਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਇਸ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਕਪਾਸੀ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ।

23. ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜੁਲਾਈ, 2004 ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ 1000 ਕੇਵੀਏ ਦੀ ਘਟਾਈ ਗਈ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਜਿਹਾ ਨਵਾਂ ਸਮਝੌਤਾ 24 ਦਸੰਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਦੋ ਅੱਧ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

24. ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹੋਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਸੰਸਕਰਨ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਹੀ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੁਲਾਈ 2004 ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਵੇਂ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਭੋਗਤਾ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਜਾਂ ਅਨੁਬੰਧਿਤ ਮੰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿ ਅਤਿਰਿਕਤ ਸਮਝੌਤਾ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹੈ।

25. ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਦਾ ਬਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1999 ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਉਪਭੋਗਤਾ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਹੀ ਪਾਬੰਦੀ ਅਤਿਰਿਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਲੱਭਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬੋਰਡ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬਦਲਾਅ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

26. ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੰਗ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਫਾਲੋ-ਅੱਪ ਕੀਤਾ। ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦੋ ਚਿੱਠੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਛੱਡੋ, ਇਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਕਤ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਪਾਈ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ: ਅਤੇ ਦੋ, ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕਮੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਚਾਰ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ।

27. ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਖਾਸ ਕਿਉਂ ਹੈ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਮਕੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਕੱਟਣ ਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਵੱਡਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ ਬਿਜਲੀ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਵਰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

28. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਭੋਗਤਾ, (ਇਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਉਪਯੋਗ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੌਤਾ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰਿਤ ਵਿੱਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਆਸਰਾ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਜੂਝ ਰਹੀ ਹੈ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ 11 ਅਗਸਤ 1994 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ।

29. ਰਿਟ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੰਗੀ ਗਈ ਘਟਾਈ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਕੇਵੀਏ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਮੰਗੀ ਗਈ 13000 ਕੇਵੀਏ ਦੀ ਘਟਾਈ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਲੰਬੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਲਟਕਾਈ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

30. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਟਕਾਈ ਰਹਿਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

31. ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ, IN Re, 20126 ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 1 ਜੇ.ਐਸ. ਖੇਹਰ, ਜੇ. (ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਵਜੋਂ) ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਹੋਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“183. ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 14 ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਪਦੰਡ, ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ, ਇਸ ਦੇ ਸਾਧਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਦਾਇਤਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 159 ਤੋਂ 162 (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਲੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 14 ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁੱਖ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ, ਤਰਕਸੰਗਤ, ਭੇਦਭਾਵ ਰਹਿਤ, ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ, ਗੈਰ-

ਮਨਮਾਨੀ, ਪੱਖਪਾਤ ਰਹਿਤ, ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਪਕ੍ਸ਼ਪਾਤ ਜਾਂ ਭਾਈਵਾਦ ਦੇ, ਸਿਹਤਮੰਦ ਮੁਕਾਬਲੇ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿੱਚ। ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ, ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ, ਇਸ ਦੇ ਸਾਧਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ, ਠੇਕੇਦਾਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਰੀਆਂ “ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀਆਂ” ਜੋ ਠੇਕੇਦਾਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾਮੀਟਰਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਵਰਗੀਕਰਣ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸੰਬੰਧ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕੋ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮਾਪਦੰਡ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕੋ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋਣ ਕਾਰਨ, ਉਚਿਤ ਖੇਡ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਮਨਮਾਨੇਪਨ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਵੇ। ਭਾਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਦੋ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ, ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਮਾਪਦੰਡ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੀ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

32. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਕੁਮਾਰੀ ਸ਼੍ਰੀਖਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਯੂ.ਪੀ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਿਜੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਠੇਕਿਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਪਾਰਟੀ ਹੈ, ਵਿੱਚ “ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਫਰਕ” ਹੈ। ਮੁੱਖ ਫਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਂਦਿਆਂ "ਨਿਸਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਨਤਕ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ"। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਾਰਕ ਅਕੇਲਾ ਹੀ ਪਬਲਿਕ ਲਾਅ ਦੀਆਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਾਜ ਪਾਰਟੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਠੇਕੇਦਾਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 14 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

33. ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ:

"24. ਰਾਜ ਨੂੰ ਠੇਕੇਦਾਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਡਾ. ਜੇਕਿਲ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਹਾਈਡ ਦੀ ਵੰਡ ਵਾਲੀ ਵਿਭਕਤ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ

ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਠੇਕਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਦੇ ਗੁਣ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਦਾਇਤਵ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਵੇਸ਼ਭੂਸ਼ਾ ਉਤਾਰ ਕੇ ਨਿਜੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਪੋਸ਼ਾਕ ਪਹਿਨਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਠੇਕੇ ਦੇ ਸਬਸਿਸਟੈਂਸ ਦੌਰਾਨ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਸਿਰਫ ਠੇਕੇਦਾਰੀ ਦਾਇਤਵਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹਿਰਵਾਹ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਪਚਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਸੁਭਾਵ ਰਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਕਾਰਜ ਦੀ ਕਿਸਮ, ਠੇਕੇਦਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚਣ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੀ ਲੋੜ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਨਿਰਪੱਖ, ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਲੜਦਾ ਹੈ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅੰਦਰ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ. ਕਰੱਮਾਂ ਵਿਚ ਮੂਲ ਅੰਤਰ ਹੈ ਰਾਜ ਦਾ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਨ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਮਾਨ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਨਿੱਜੀ ਲਾਭ ਲਈ, ਜੋ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸੰਕਲਪਿਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਜਾਂ ਅਨਕਰੋਨਿਜ਼ਮ, ਸਾਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੀ ਲੋੜ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਰਾਜ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ।

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

34. ਇਹ ਕੇਸ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਉਚਿਤ ਸਮਾਂ' ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਵਿੱਚ ਘਟਾਉ ਲਈ ਕਿਸੇ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਤਿੰਨ-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਅਤੇ ਐਕਸਚੇਂਜ ਬੋਰਡ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਭਾਵੇਸ਼ ਪਾਬਰੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ:

"...ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੀਮਾਂਤ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਸਮਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਦੀਆਂ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ, ਕਿਸਮ ਦੀ ਗਲਤੀ/ਰਾਜ, ਹੋਈ ਪੱਖਪਾਤ, ਕੀ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਆਦਿ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ...."

35. ਮਨਸਾਰਾਮ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਪੀ. ਪਾਠਕ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪੱਕਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਮਰਥਨ ਲਈ ਮਿਸਾਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪਟੇਲ ਰਾਘਵ ਨਾਥਾ9 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬੰਬਈ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 211 ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵਰਤਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਉਲਲੇਖਿਤ ਉਚਿਤ ਸਮਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋ-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਅਤੇ ਐਕਸਚੇਂਜ ਬੋਰਡ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਸੁਨੀਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਖੇਤਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।"

36. ਉਪਰੋਕਤ ਕਹੇ ਗਏ ਅਚਲ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਕਾਰਵਾਈ ਚਾਹੇ ਉਹ ਠੇਕੇ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿ a) ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਜੁਲਾਈ, 2004 ਵਿੱਚ 10000 KVA ਤੱਕ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; b) KVA ਵਿੱਚ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੋਰ ਬਿਨੈਆਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ; c) ਅਜਿਹੀ ਬਿਨੈ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; d) ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਅਧਿਕਾਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਘਟਾਉ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਜਾਮਾ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ; ਅਤੇ e) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੇਵਜਹ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਿਜਲੀ ਲਈ ਖਰਚੇ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਅਵਧੀ ਤੋਂ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ (ਇੱਕ ਬਿਨੈ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ 'ਉਚਿਤ ਸਮਾਂ' ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਅਵਧੀ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬੇਸਵਾਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

37. ਤੱਥਾਨਕ ਕਥਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਿੱਲਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਸ਼ੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਅਧਿਕਤਮ ਲੋਡ ਨੂੰ 23000 KVA ਤੱਕ ਲਿਆ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 10000 KVA ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮੰਗ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਖਪਤ ਕੀਤੀ।

38. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਮੰਨਦਿਆਂ, 1999 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਦੋ ਅਤੇ ਅੱਧ ਸਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤਤੋਗਤਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

39. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਣਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 15ਵੀਂ ਦਸੰਬਰ 2008 ਨੂੰ WA 3806-3807 & 3808 ਦੇ 2003 ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

40. ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਨਾਮਤੰਰ 'ਤੇ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਣਨਾ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ 1300 ਕੇਵੀਏ, ਇਸ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮਨਜ਼ੂਰ ਮੰਗ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ 1000 ਕੇਵੀਏ (23000-10000 =13000 ਕੇਵੀਏ)। ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਭਾਵ 24ਵੇਂ ਦਸੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ, ਜੁਲਾਈ, 2004 ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਨਫ਼ਾਜ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ। ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਮਿਆਦ 23ਜੂਨ, 2002 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ 1ਜੁਲਾਈ, 2004 (ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ) ਤੱਕ; ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਵਿਆਜ ਸਾਦੇ ਸੁਭਾਵ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ @ 6 ਫੀਸਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹਾ। ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਅੱਜ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ।

41. ਇਸ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

42. ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਣ, ਨਿਪਟਾਰੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate